

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 20560/2022
02.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Бранислава Босиљковића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у поступку извршног повериоца АА из ..., кога заступа Драгица Младеновић, адвокат из ..., против извршног дужника Републике Србије – Високи савет судства, Привредни суд у Лесковцу, чији је законски заступник Државно правобранилаштво - Одељење у Лесковцу, одлучујући о ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Основног суда у Лесковцу ИпВИ 430/21 од 02.08.2022. године, у седници већа одржаној дана 02.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Основног суда у Лесковцу ИпВИ 430/21 од 02.08.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија извршног повериоца изјављена против решења Основног суда у Лесковцу ИпВИ 430/21 од 02.08.2022. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев извршног дужника за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Основног суда у Лесковцу ИпВИ 430/21 од 02.08.2022. године, првим ставом изреке, усвојен је приговор извршног дужника, па је преиначено решење о извршењу Јавног извршитеља Сандре Трајковић из ... ИИ 634/21 од 07.06.2021. године у ставу два тачка један изреке, тако што су трошкови извршног поступка утврђени у износу од 9.000,00 динара, док је вишак захтева извршног повериоца за утврђење трошкова извршног поступка до укупно траженог износа од 22.500,00 динара одбијен као неоснован. Другим ставом изреке, решење Јавног извршитеља Сандре Трајковић из ... ИИ 634/21 од 07.06.2021. године остало је неизмењено.

Против правноснажног решења донетог у другостепеном поступку, извршни поверилац је благовремено изјавио ревизију сходно члану 404. ЗПП, са предлогом да се иста размотри као изузетно дозвољена.

Чланом 404. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се

побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Разматрајући изјављену ревизију сходно одредби члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), Врховни касациони суд је оценио да ниси испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер одлука о томе који ће трошкови странци бити признати сходно члану 153. и члану 154. ЗПП, те колика ће бити њихова висина сходно Тарифи о наградама и накнади за рад адвоката важећој на дан пресуђења, зависи од околности конкретног случаја, тако да у овом поступку нема основа за примену цитиране законске одредбе која посебну ревизију дозвољава у циљу уједначавања судске праксе. Такође, нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права.

На основу дате правне аргументације одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије сходно члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Ревизијом извршног повериоца побија се решење о трошковима извршног поступка.

Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен. Ставом 2. истог члана, прописано је да ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је иста условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије прописаном чланом 403. став 3. ЗПП.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови, не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и околност да је у конкретном случају ревизија изјављена против решења о трошковима поступка, односно против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца која не чини његов главни захтев, то је иста недозвољена.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је побијаном одлуком преиначено решење о извршењу Јавног извршитеља Сандре Трајковић из ..., али налази да у конкретном случају нема места примени одредбе о дозвољености ревизије на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној

против правноснажне одлуке или вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона или посебног закона одређено да ревизија против одлуке и у тој вредности спора није дозвољена.

На основу изложеног, сходно члану 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Захтев извршног дужника за накнаду трошкова ревизијског поступка у висини накнаде за састав одговора на ревизију, другим ставом изреке, одбијен је као неоснован, јер сходно члану 154. ЗПП тај трошак није потребан.

**Председник већа-судија
Марина Милановић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић